

REVISTA MUSICAL CATALANA

Concerts, Crítica

'Passió' autòctona de gran nivell, a Girona

Redacció on 2 abril, 2015 / 0 comments

© www.facebook.com/viulaclassica

IBERCAMERA GIRONA. Orquestra Barroca Catalana. Cor Lieder Càmera. Lluís Vilamajó, Evangelista. Pau Bordas, Jesús. Dir.: Karl-Friedrich Beringer, J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu*. **AUDITORI DE GIRONA. 29 DE MARÇ DE 2015.**

Per Xavier Chavarria

Ibercamera ha tornat a dur la *Passió segons sant Mateu* de Johann Sebastian Bach a Girona, a l'Auditori, i aquesta vegada amb la voluntat de convertir el concert en una tradició anual a la ciutat. Si la iniciativa finalment es consolida, serà un triomf molt significatiu, i la resposta –esperada des de fa molt temps– a l'evident maduresa que ja ha assolit el món musical d'aquest país: per fi tenim promotors valents, intèrprets sòlids i públic format i inquiet, tots capaços d'assumir i donar vida a un repte com aquest, i de donar-hi continuïtat.

La proximitat en el temps fa inevitable la comparació d'aquesta versió de la *Passió segons sant Mateu* amb la que en va fer Jordi Savall al Palau fa quinze dies (comparació sucosa i allisonadora, però que evitem), i que podríem catalogar de diametralment oposades des del punt de vista vivencial. La de Girona va ser una *Passió* autòctona al cent per cent –cors, solistes i orquestra–, liderada, això sí, per un alemany que porta aquesta obra a l'ADN: Karl-Friedrich Beringer ja va fer una *Passió* memorable a Girona fa unes quantes temporades amb el seu cor de nois de Windsbach i ens va mostrar la seva profunda comprensió d'aquest colossal monument musical en una versió molt especial i emotiva. La que ha dirigit enguany a l'Auditori de Girona també ha estat d'altíssim nivell, i no només per la prestació magnífica de tots els intèrprets que tenia al davant, sinó –i especialment– per l'esperit i el significat que va donar a tots i cadascun dels números d'aquesta *Passió*: Beringer, abillat amb un senzill i auster vestit gris (element que també considerem significatiu), en va fer una lectura plena de vida i d'emoció; una lectura amb gruix, intensa però equilibrada, natural i íntima, molt humana. Cada ària, cada cor, cada coral tenien el seu alè, el seu esperit particular; cada passatge estava explicat amb inflexions i detalls que traduïen escrupolosament el text i la història contada. Beringer coneix a fons aquesta obra, se'n sap fil per randa tots els racons, què passa en cada corda, en cada veu i en cada passatge, sap què en vol treure i ho demana amb naturalitat; té un gest poc elegant però molt eloqüent i eficaç, i com a director de cors experimentat, va fer un èmfasi especial en les parts corals, que van sonar més vives que mai perquè el cor Lieder Càmera va respondre de meravella a aquest repte: atent, receptiu i versàtil, amb intervencions plenes de vigor, de tendresa, i convertint cada cor en un crit dramàtic, i cada coral en una poesia: a tall d'exemple, el coral "Wie wunderbarlich" previ a la crucifixió, o el coral posterior a la mort de Jesús, o especialment els deu compassos del "Warlich", cal·ligràficament expressats, van ser moments d'escarrifança, altament emotius.

Tot en aquesta versió va tenir caràcter i personalitat. I hi va contribuir molt la interpretació formidable dels dos cantants que assumien els personatges principals de la història: Lluís Vilamajó fent d'Evangelista i Pau Bordas fent de Jesús van cantar amb un dramatisme i una intensitat inusuals, amb passió i convicció, molt implicats amb els personatges respectius i explotant al màxim els aspectes teatrals del paper, però sense arribar mai a l'afectació. Vilamajó va cantar amb una veu clara i ben projectada, amb una amplitud dinàmica fabulosa, combinant magistralment registres de pit i de cap que donaven molta força a les seves intervencions; Pau Bordas va exhibir una veu preciosa i amb molta personalitat, flexible, rodona i plena de colors, poc potent però impecable d'afinació i amb aguts generosos: el seu va ser un Jesús inusualment humà i intens.

Bordas va haver d'assumir també (decisió de càsting poc encertada) les àries de baix solista, i ho va fer amb molta solvència malgrat la confusió conceptual que sempre genera aquesta duplictat de papers en una mateixa veu (¿un solista més hauria fet trontollar la viabilitat del projecte?). Elena Copons va mostrar la seva bellíssima veu, densa i ben timbrada, en les àries de soprano, molt ben resoltes malgrat un vibrat que en aquest repertori podria resultar sobrer (i especialment ho va ser en l'ària "Aus Liebe"). Cosa semblant va suggerir la intervenció de David Alegret, que va cantar magníficament les àries de tenor, amb una veu d'aguts brillants i penetrants i amb un caràcter heroic, quasi orgullós (impactant l'ària "Geduld!"), aliè, però, a l'esperit íntim i recollit que sembla demanar la partitura. I l'agradable descoberta va ser la contract Lidia Vinyes Curtis, de veu carnosa i tornassolada, homogènia en tots els registres, amb marge per assolir solidesa i naturalitat, però amb intervencions molt remarcables, com en l'ària "Erbarne dich", que va ser un dels moments sublimes d'aquest concert.

Les veus del Cor Geriona juvenil van cantar amb eficàcia, però so discret (pel nombrós contingent de veus que va presentar), les seves dues intervencions, al principi i a la fi de la primera part, i els solistes del cor Lieder Càmera van assumir amb molta solvència els papers breus però compromesos de Pilat, Pere, Judes, tes-

timonis i serventes. L'Orquestra Barroca Catalana va proveir un coixí instrumental de gran qualitat, amb una fusta molt sòlida, un baix continu (doble) de gran precisió i una corda de so bell i homogeni, tot i algun passatge d'afinació boirosa. I menció especial per a la violagambista Maria Elena Medina, que va acompanyar dues àries amb una bellesa de so exquisida, en un diàleg contingut però expressiu amb les veus.

Una *Passió segons sant Mateu* del tot satisfactòria i amb molta personalitat, de signatura germànica però amb un segell inequívocament català del qual ens podem sentir ben orgullosos i que dóna arguments amb escreix per repetir l'experiència i consolidar-ne la tradició.

Share this post:
